

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 12. Naumburgensis Principum Protestantium Conventus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI. A.C. 1561. „Patris officio erga vos defunctus omne „studium, ut errantes filios suos ad salu- „tatis semitam revocaret, impendit, i- „dem aliquando vobis, totique Germa- „niæ objiciet, quod olim Christus Do- „minus urbi Jerusalem in Evangelio ex- „probrabat: „ *Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum Gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti.* „ In- „terim de comitatus officio, quod vestro- „rum Principum nomine nobis, tan- „quam privatis hominibus exhibuistis, „rogamus vos, ut nostro nomine vestris „Principibus grates rependatis, decla- „ramus tamen vobis, quod nullius ho- „noris nisi propter illum, a quo missi su- „mus, nos dignos existimemus. „ Hæc oratio non ab omnibus æquali judicio excipiebatur, quibusdam eandem approbantibus, aliis indignantibus audaciam, qua a Legatis hæc proponebantur: exinde vero ortum, quod Protestantes unioni in sua doctrina stabiliendæ in hoc Namburgensi Conventu magis intenti essent.

§. XII.

Naumburgensis Principum Protestantium Conventus.

Thuan. hist. l. 28. n. 7. Pallav. l. 13. 6. 3. n. 8. Hic ipse conventus ex omnibus ferme Protestantibus Principibus constabat; aderant enim Fridericus Elector Pala-

Palatinus, Augustus Saxoniae Elector, Joannes Fridericus Saxo, Wolfgangus Palatinus, Ernestus, & Philippus Brunsvicenses Duces, Ulricus Megalopolitanus Dux, Christophorus Dux Wirtembergensis, Carolus Badensis Marchio, & Ernestus Hennebergae Princeps: Insuper intererant Joachimi Brandeburgici Electoris, Joannis, & Georgii Friderici Brandeburgici, Philippi Landgravii, Barnimi, & Joannis Friderici Pomeraniae Ducum Legati, pluresque alii: porro Daniae Rex, & Luneburgici Principes duntaxat literas benevolentiae, ac conjunctionis suae in ea causa testes miserant: cum autem Concilii Generalis celebrandi fama percrebuisse, atque Confessioni Augustanae addicti accusarentur, quod in suis opinionibus inter se discordes ea, quae alii pertinaciter amplectuntur, alii aperte impugnarent: eapropter omnes una congregati Principes duo capita in deliberationem vocarunt, & quidem primo sanxerunt, ut omnes illi, qui sese ab Ecclesia Romana segregarunt, in eadem fidei professione convenirent, eo quod alias Catholici jure merito illos condemnare possent, quin illos falsitatis redarguere valerent, cum proprii ipsorum Doctores se invicem tanquam haereticos traducerent, prout in nupero Wormatiensi colloquio factum

Saec. XVI.
A. C. 1561.

Spond. hoc
anno n. I.

Sæcul. XVI.
A.C. 1561. factum esset. Alterum erat, an a Protestantibus Concilium adiri, aut omnino recusari expediret.

§. XIII.

Diffidia Protestantium in hoc conventu circa Confessionem Augustanam.

Acta Naumb.
Conv. apud
Hospin. 1561
p. 280. & seq. Circa primum articulum statim ingens erat verborum contentio; quippe nonnulli, cum hanc Ecclesiarum dissensionem nullatenus fidei summæ adversam crederent, contendebant, quod omnino tanquam doctrinæ fundamento standum esset Confessioni Augustanæ, præcipue illi, quæ Anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo Caroli V. Cæsari porrecta, & rursus eo fine fuit confirmata, ut postea per Electores, aliosque Principes ad Ferdinandum Imperatorem, quem Catholici Protestantibus valde infensum reddebant, transmitteretur: igitur hanc solam postea Ecclesiarum suarum nomine in Synodo proponi, eique ab omnibus subscribi petebant, ne tunc, si singuli suam seorsim fidei professionem exhiberent, majori ludibrio, ac contemptui hujus confessionis focii exponerentur: Tum vero prolati confessionis præfatæ exemplaribus, diversisque editionibus illam præpripis;